

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 72 07 86 ULLDECONA	Vídeo-Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratori Fotogràfic Distribuidor Vídeos JVC Avda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
<i>Mutua General de Seguros</i> AGÈNCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B. Avda. Escoles, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	Oficina Tècnica LO y SA Major, 111 - Telèfon 72 00 48 ULLDECONA
SUMINISTROS "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	LIBRERIA PASALAMAR Carrer Sant Antoni, nº 13 ULLDECONA	Escumosos SANS BEGUDES i REFRESCOS Entenza, 30 - Telèfon 72 03 40 ULLDECONA
Auto-Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, nº 15 - Tel. 72 07 17 ULLDECONA	<i>Radió Ferré</i> C/. Sant Antoni, 38 Tel. 72 01 08 ULLDECONA	Carnisseria OLGA Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA
Rellotgeria ITARTE ULLDECONA	VÍCTOR TALLER · GRÀFIC LA SÈNIA impremta la pau, 8 - Tel 71 37 41 la sènia	 MAPFRE Grup Assegurador Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37
Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER-SER Pintures TITAN-LUX - Distribuïdor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA	BEGUDES TOMÀS LLUÍS C/. Del Mar, 66 - Tels. 72 06 34 - 72 03 04 ULLDECONA (Montsià)	
Mobles ARNAU Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA	Merceria, Perfumeria i Cosmètica Major 110 Telèfon 72 05 81 - ULLDECONA	 IMS ELECTRODOMÈSTICS Joan Miquel Subirats Castell. c/. Major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona

Foto del grup de gent del CCR, amb Carlos Gramaje, actor protagonista de "FLOR DE NIT" de la companyia DAGOLL DAGOM.

BIBLIOTECA POPULAR
 EDIFICI CASA DE LA CULTURA
 43550 - ULLDECONA
 TARRAGONA

JULIOL / AGOST 1992 Preu: 150 Ptes. NÚM. 61

DIA 23 DE JUNY. FOCS DE SANT JOAN

I SEMINARI SOBRE EL TEATRE NO PROFESSIONAL

SORTIDES DELS "NANOS"

Tal com es va anunciar a l'última revista del CCR els "nanos" típics d'Ulldecona van tornar a sortir al carrer dos dies, el primer fou per a la festa del poble, el dia 21 de juny, l'única diferència en altres sortides anteriors va ésser que aquesta vegada eren "xiquetes" les que els portaven.

El segon dia que van sortir fou el 23 de juny, nit de Sant Joan. En aquestes dues sortides van tenir la sort d'anar acompanyats pel grup de Gralles i Gegants d'Ulldecona, això va fer que aquestes dues sortides foren més lluides.

*Dia 21 de juny, "Festa del Poble".
Els Nanos foren les xiquetes Gemma Vizcarro,
Raquel Valverde, Sónia Bel, Laia Ruiz,
Judith Muñoz, i les dos reserves foren
Maribel Montserrat i Judith Bordes*

*Dia 23 de juny, "Focs de Sant Joan".
Els Nanos foren els xiquets Josep Segura, Julià
Manel Montserrat, Miquel Hervàs, Juan Garcia i
Toni Cugat, el reserva és Albert Itarte.*

Nanos, Grallers i Gegants desfilant pel carrer Major

FOCS DE SANT JOAN

El dia 23 per la nit el CCR va tornar a celebrar els Focs de Sant Joan. Els vam organitzar amb la col.laboració de la Penya Barcelonista i el Grup de Gralles i Gegants d'Ulldecona.

Pareix que la gent del poble s'anima i torna a sortir a participar d'aquesta festa, però esperem que en propers anys la gent hi assisteixi cada vegada més. Hem d'intentar entre totes les associacions del poble que vulguin col.laborar que aquesta celebració tan antiga a Catalunya torni a revifar a Ulldecona, com ho ha fet en altres llocs.

ACTIVITATS DEL CCR A LES FESTES MAJORS

Dissabte dia 5 de setembre, a les 10 del matí:

XXI CONCURS DE DIBUIX RÀPID

per la tarda: Inauguració de l'EXPOSICIÓ DELS TREBALLS DE DIBUIX RÀPID

Dijous, dia 10 de setembre, a les 9,30 del matí:

5na DIADA DEL CASTELL

Organitzada per la Secció de Muntanya del CCR, amb la col.laboració de:
AJUNTAMENT D'ULLDECONA, SERVEIS TERRITORIALS DE CULTURA DE LA GENERALITAT,
MUSEU DEL MONTSIÀ, CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA,
FUSTERIA BRUSCA i ANTONI DOMÉNECH.

Dissabte, dia 12, a les 12 del matí, a la Casa de Cultura:

LLIURAMENT DE PREMIS DEL XXI CONCURS DE DIBUIX RÀPID

per la tarda: Es participa a la DESFILADA DE CARROSSES.

El CCR us desitja a tots BONES FESTES!!

XXI CONCURS DE DIBUIX RÀPID

BASES:

1. El Centre Cultural i Recreatiu convoca el Concurs de Dibuix Ràpid, amb motiu de les Festes Majors i amb la col.laboració de l'Excm. Ajuntament, Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Tortosa i la Caixa Tarragona. Podrà participar-hi tothom que ho desitgi. Els concursants seran classificats segons les seves edats en les següents categories:

- A) fins als 5 anys.
- B) de 6 i 7 anys.
- C) de 8, 9 i 10 anys.
- D) d'11, 12 i 13 anys.
- E) de 14 anys endavant.

2. Les inscripcions es faran a les oficines de la Caixa Tarragona, i el plaç per a inscriure's quedarà clos el dia 4 de setembre.

3. El dia per a realitzar els treballs serà el dissabte dia 5 de setembre, a les 10 del matí, hora en que els participants hauran de concentrar-se a la Plaça de l'Església i des d'allí es traslladaran al lloc escollit per realitzar els treballs.

4. Tots els concursants dibuixaran dos temes. El primer serà un model obligat i comú a tots els participants i, el segon, serà imaginatiu i lliure. Els dibuixos seran exposats a l'Ajuntament i podran ser visitats pel públic durant les Festes Majors.

5. Es nomenarà un jurat qualificador que atorgarà de manera general dos premis per cada categoria i tema, concedint-se també els accessits que el jurat cregui convenients. S'establirà una classificació social entre els socis del Centre Cultural que quedin millor classificats en cada Categoria.

6. El lliurament de premis tindrà lloc el dissabte, 12 de setembre, a les 12 hores, a la Casa de Cultura.

QUIMICS
P.V. TABUENA

TRACTAMENTS i AFLORAMENTS D'AIGUA

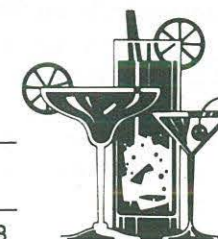
Plaça Diputació, 6 - Telèfon 72 07 54

ULLDECONA

CAFETERIA
SNACK-BAR
"JUGOS-BOL"
LOCAL CLIMATITZAT

*Els caps de setmana es fan
menjars per encàrrec*

Ramon Salomón, 20 - Tel. 72 10 63
ULLDECONA

Una matinada al camp, del mes d'abril

El vent que fregava la lona de la tenda el va despertar. Aquell matí es presentava un tant fresc, a jutjar pel que havia pogut notar. No és que bufés molt, però ja tenia una certa experiència en tot el que fa referència als afers de la muntanya, i sabia que calia estar preparat. Es va llevar sense gaires presses; el dia anterior havia estat força pesat. Arribar a peu des de baix de la plana fins a dalt del tot del turó no havia estat gaire fàcil, i no és que estigués parlant d'una alçada molt gran, però la falta de costum se li deixava sentir en els ossos, en els músculs, més bé, cansats i adolorits. La vida quotidiana no tenia previst haver de caminar per rostolls com aquell. Havia estat un bon esforç i per això, a poc a poc, fent una peresa harmoniosa i profunda, es va aixecar.

Va sortir d'aquell sac calentó, encara que poc confortable, on s'havia entaforat, i el primer que va fer va ser vestir-se. Feia fred, bastant de fred; això, però, no era estrany. La primavera té aquestes coses. Un dia fa fred, un altre fa calor..., i, normalment, les matinades solen tenir aquest despertar fresc acompanyat d'una rosada, que ens fa pensar ràpidament en les comoditats de la nostra casa al poble. Però ell havia sentit la gelor de les matinades del mes d'abril, en aquell lloc, molts d'anys abans i l'hi agradava. Quan es va aconseguir despertar, vestir i desesperar (no se sap ben bé per quin ordre aquestes tres coses), va assomar el nas desfent la cremallera de la tenda lentament; i, efectivament, aquella rosada havia estat de les bones. De fred en feia prou, però després d'haver vist aquell panorama li semblava com si encara en fes més. El primer que se li va ocórrer va ser anar a aquella mena de llenyer que havia preparat molt acuradament la nit abans, ja en previsió del que podia passar, i va treure quatre tronquets de baix d'aquelles lones tan meticulosament posades. Sabia que la llenya xopa no dona massa escalfor i, a més, és molt difícil d'encendre; per això havia preparat un aixopluc per als tronquets molt original amb quatre lones petites que ja tenia previstes per a aquestes ocasions. Va fer un foc que va reconfortar-li l'esperit, i es va preparar un cafè. Aquell matí la flaire del cafè no sentia igual a la muntanya; no sabia ben bé per quina raó tot tenia una olor diferent, profunda. Tal volta fóra que ja feia massa temps que no s'atancava per aquells paratges i se li havia perdut en la memòria la sentor penetrant de les plantes i els arbres de la seva muntanya, del seu camp. Era indescriptible. Un tropell penetrant, bigarrat de tota mena d'olors el va envair i conquerir com mai abans. Potser mai no havia estat per aquelles coses, però aquell dia s'hi va fixar especialment.

Estava cansat i no tenia gaires ganes de passejar quilòmetres i quilòmetres per fer fotos; ja n'havia fet tantes. Aquell matí seria diferent. En haver-se preparat l'esmorzar va anar a buscar el seu bloc de notes (sempre el duia, per si de cas) i va deixar ben guardada la càmera. Al seu voltant tot era igual que sempre, però mai no s'havia fixat amb la quantitat de colors que podia tindre aquell secall, si menys no, així és com l'havia vist fins ara; un camp eixut, poc atractiu. Però aquell matí se'n va adonar de que no era ben bé així. Potser no era com un paisatge pireneic, amb el verd brillant que copsa a qui per primera vegada ho veu; aquell verd de prat muntanyenc, poblat d'arbres grans, on es veu que no els fa falta l'aigua per créixer tant com volen. No, allí on ell vivia era diferent, molt més sec, però no pas per això menys bonic. Mai no s'hi havia fixat. Quin munt d'olors, quin munt de flors. La primavera ho estava posant tot molt maco. L'aigua de la rosada havia fet neteja i aquell sol que començava a escalfar li donava

una lluentor molt bonica. Va prendre una decisió: ja era hora de conèixer el món natural que fins ara tan poca cosa li semblava. Si havia pogut embriagar-lo amb tota aquella varietat d'aromes bé mereixia la pena estudiar-ho, i amb aquest propòsit va començar el matí.

El primer que calia fer era saber per on començar... Què enfadat estava. Tants d'anys patejant, trepitjant totes aquelles flors, aquelles plantes i mai no els havia donat importància, però la tenien. Se l'hi va acudir en aquell moment que, fins i tot els grans perfums francesos, s'inspiren en les plantes mediterrànies. No és que ell hagués de fabricar cap mena de perfum, però pensava que allò era molt diferent, els seus ulls ho veien d'una altra manera, i va arribar a la conclusió de que ho aniria estudiant poc a poc, indistintament, tant arbres com plantes a mida que anessin despertant el seu interès. Li venien a la memòria alguns records, que havia desat en un racó molt apartat. El seu avi li parlava de que les olives adobades amb aquesta o aquella altra herba tenien un gust diferent, o de que la caça que son pare duia, mmm...!, quin gustet que tenia amb les espècies que li posava la mare. Tot eren coses ben quotidianes que mai no l'havien fet pensar molta estona seguida, però ara sí, era diferent.

Es va adonar de que la bardissa espessa, seca, amb aquelles punxes que la feien poc atractives per passejar-hi, amagava tota una immensa varietat d'espècies, adaptades al terreny, és clar. Les flors no poden ser de pètals grans, perquè la humitat s'evaporaria massa de pressa. Les punxes, tan poc atractives i tan necessàries, constitueixen una bona reserva d'aigua per a aquelles plantetes i arbusts; la tija seca i dura, que generalment han adaptat a un entorn hostil.

En aquell lloc del Montsià, la garriga prenia totes les qualitats que la caracteritzen: paisatge sec de bosquina, en els quals matollars baixos i dispersos alternen amb clapes de gramínies dures, amb roques o amb sorrals.

Tot això pensava emntre caminava i rumiava com podia ser que en tantes excursions com havia fet, com tenint la natura tan a prop de casa, mai ho hagués vist d'aquella manera.

L'airet fresc de la matinada començava a deixar pas al calent, que amb la seva vinguda transportava tot de sentors aromàtiques de les plantes i flors silvestres, i començava a sentir la remor de les hordes d'insectes que brunzien al seu costat. Bé, n'havia fet moltes d'excursions, però mai, almenys que ell recordés, havia anat tot sol. Aquest fet potser influïa. Anant sempre amb tots aquells amics que no estaven gaire per subtileses semblants, l'important era anar al camp, sortir, però mai no s'havia fixat amb aquells coscolls tant aparentment insignificants, o amb aquelles gatoses daurades, preparades per a rebre a qui les vulgués trepitjar, o amb tantes altres coses. Avui estava sol. Havia estat una idea encertada, a jutjar pel que li havia passat pel cap en tan poca estona, i va decidir aprofitar-ho.

Els maldecapas de la vida diària no deixaven massa temps, massa espai per a dedicar-se a aquelles coses. De fet, tampoc no estava tan sol com creia; aquella solitud era trencada pel trespasar de l'airet de la matinada, el cant de tants d'ocells... Era un dia especialment melodiós, harmoniós. Segurament Pau Casals devia haver sentit un dia com aquell quan va tenir la inspiració d'aquella obra tant fantàstica anomenada "El cant dels ocells". Sonava gairebé igual. Llavors, li va venir a la memòria un fragment escrit per Josep Carner, que diu:

"Ja l'abril se deixondí
ple d'ensomnis i de vida.
O quina Pasqua florida,
la Pasqua de ton jardí!

El color lleument rosat
de les primeres boirelles
tremola dins les roselles
que de l'auga l'han copsat."

ABRIL

El nom d'aquest mes prové d'una paraula grega que significa "inici". En molts països d'Europa, de molt de temps ençà, el primer d'abril es practica un costum divertit, l'origen del qual no s'ha pogut encara esbrinar adequadament. La broma més corrent del dia és enviar una persona distreta o de bona fe a un encarrec inexistent. L'ingenu que hi cau el titllen d'"inocent d'abril"; a Escòcia diuen que "caça el cucut", mentre que a França rep el qualificatiu de "poisson d'avril" o peix d'abril.

Dies assenyalats,
Celebracions de sants, etc.
1 d'abril, dia dels Innocents
23 d'abril, dia de Sant Jordi
24 d'abril, vigília de Sant Marc

Refrans
"Temps d'abril: sol solet i pluges mil."
"Si per l'abril sents tronar
ordi i blat no faltará."
"Ruixadot d'abril s'emporta la granota i el granotiú."

"Quan les margarides roges
i les violetes blaves
Les liles, totes platejades,
I els brots de les primaveres grogues
Pinten de joia els camps."

MAIG

Es dubta l'origen del nom d'aquest mes. Hi ha escriptors antics que creuen ésser un derivat de Maia, la Mare de Mercuri, a qui els romans solien oferir sacrificis el dia primer. Antigament, a Anglaterra, es donava el nom de "Dia de maig" al primer dia del mes, en què la gent sortia a fora a trenc d'alba a celebrar la vinguda de la primavera. S'estilaven en aquells temps les "Reines de Maig", unes dones vestides amb molts adornaments, i a tot arreu s'aixecaven els "arbres de Maig" (o simplement maigs). El darrer d'aquests arbres, guarnit amb cintes i flors, fou col·locat a Londres l'any 1717. Entre els catòlics, el maig se'l coneix com el Mes de Maria.

Dies assenyalats, etc. 1r de Maig, Dia de Maig

Refrans de Maig
"No et trenguis l'abrigall
fins que el maig sigui avall."
"Qui a l'hivern té sempre calor
pel maig sent la fredor."
"Pel maig ton el pastor
de les ovelles el bo i millor."
"Maig fred i ventós
d'una collita en fa dos."
"Faci sol o faci neu
per Sant Isidre i Sant Pancras
faves i pèsols al cabàs."

Niu de pinsa i ous
Flor d'espina i jacints silvestres

- Nom complet i professió.
 - Emdic Josep Romeu i Castell. Vaig néixer a Ulldacona al març del 1946, vol dir que tinc 46 anys.

Durant tota la meua vida professional m'he dedicat a l'elèctrica, vaig començar a treballar amb Joan Nadal a Montsià Radio. Em va entrar la necessitat de conèixer més a fons la meua professió i vaig decidir-me a estudiar quan ja tenia 18 anys. Vaig començar els meus estudis a Tortosa i posteriorment vaig fer Enginyeria Tècnica a Barcelona, on m'hi vaig quedar definitivament a viure dedicant-me a l'informàtica, àrea en la que he continuat treballant fins ara.

He de dir que en els darrers dos anys, per raons professionals, he estat vivint amb la meua família a Màlaga i que torno cap a Barcelona just després d'aquestes vacances.

- Què t'agradava fer quan vivies aquí? Pertanyies a alguna entitat?

- Mira, quan vivia a Ulldacona pertanyia a la Passió, al **Centre Cultural i Recreatiu** i a la **JARC**, de totes tres entitats guardo molt bons records, m'explicaré:

A la JARC portavem tota una sèrie d'activitats que ens montàvem nosaltres mateixos, coordinant-nos amb diversos pobles de la comarca. Va ser una ocasió fonamental per a la presa de consciència social, ja que era mitjançant les activitats que portàvem o en la clandestinitat on se podia parlar de problemes socials, reals. En aquest aspecte va ser una època tremendament enriquidora.

A la Passió hi vaig començar a actuar d'ençà de la primera representació que es va fer allà pels anys cinquanta (pot ser el 55?), recordo fins i tot les representacions al Cinema Victòria, estic parlant de fa molts anys, no?

Tot això vol dir que vaig recórrer un llarg camí amb la Passió, recordo especialment els viatges que fèiem i les representacions que es van fer a Reus, van ser tota una aventura tant per a mi com per a molts d'altres joves (quasi infants) que hi participàvem... aquella companyonia que hi havia...!

Més enllà de l'anècdota, crec que la Passió va influir en la meua vida i aficions ja que va ser a la Passió que va entrar-me la meua "passió" pel teatre, activitat que vaig poder desenvolupar al Centre Cultural.

Directament lligat amb lo que us acabo de dir, estan part de les meues activitats al Centre, on vaig actuar en moltes obres de teatre (*Llama un inspector, El pan de todos, La barca sin pescador*, etc. etc.), sempre amb el bon amic i mestre Pere Sants com a director i amb tants altres com a companys d'escena, que no m'atreveixo a nombrar perquè seria una llista massa llarga i deixar-me un nom seria un oblit imperdonable.

Del Centre Cultural vaig pertànyer també a la junta directiva com a vocal en diverses àrees: Fotografia, Muntanya, Espeleologia. Entre unes coses i altres va ser molt de temps i moltes vivències positives i noblidables durant totes les activitats portades a terme per tota aquella colla de joves d'aficions comuns i disposats a tot.

Algunes coses surten millor que unes altres, i si bé en aquell

ENTREVISTA AL COMANADOR 1992

temps en quant a fotografia només vam poder fer un parell de concursos, tinc molt viu el record de les nostres sortides de diumenge a les coves (aventura repetida mil cops i sempre nova): Les campanyes de Castelletes, les Senioles, les Canals, Cova Trobada, etc. Si el fruit del desenvolupament de l'activitat no en fos prou, sempre sortia alguna anècdota que hi posava la seva nota de color i que marcava de manera especial el dia i si no, les sanes bromes entre companys que tant ens feien disfrutar.

Una d'aquestes anècdotes que recordo, i que va ser molt bona es va donar a la "campanya" de Castelletes:

Hi havíem anat per un cap de setmana per a fer exploració i topografia de la zona coneguda, aquell cop jo era el responsable del grup i teníem les tasques assignades, és a dir, tothom tenia quelcom concret que fer, així hi

havia responsable d'intendència, de topografia, etc... No tornàvem per la nit a casa, ens quedàvem a una caseta de camp que hi havia ben a prop d'on es troba l'avenç i per la nit, després de tot el dia posats a dintre de l'avenç, d'anar amunt i avall, cansats però contents, repassàvem les tasques del dia, dades de topografia, avançament en les exploracions, etc., mentre l'encarregat d'intendència feia el sopar: un plat de sopa de sobre, un ou bullit i alguna que altra cosa més... i aquí va estar la cosa:

Per estalviar aigua, feina i temps, l'encarregat d'intendència, rentà primer els ous amb l'intenció de bullir-los i d'aprofitar després l'aigua calenta per fer la sopa i així ho va fer, sols que algú va veure que hi havia ous durs per sopar i donat que li havien dit que si hi posava sal a l'aigua els ous sortien sencers, sense encomanar-se a ningú va i li posa sal (l'encarregat d'intendència ni assabentar-se'n). Quan els ous ja estaven prou durs, el cuiner els va treure i va procedir a fer la sopa que, degut a que la proporció d'aigua era massa alta quedà un tant clara, cosa que va solucionar posant-li un xic d'arròs i un poc de sal...! Resultat... absolutament incommestible!, la definició que se n'hi podia donar era la d'arròs i fideus en salmorra o cosa per l'estil.

No us podeu imaginar la que es va organitzar quan la gent va començar a menjar... imagineu, a més a més, les argumentacions del cuiner per a demostrar que ell no havia estat el culpable quan en realitat no sabia que havia passat.

Tot es va resoldre com se solucionen les coses entre bons companys: Aquella nit vam menjar menys, però vam riure molt!

En un altre ordre de coses, com a fet important, pertanyent a aquestes activitats, o com a conseqüència d'aquestes activitats, és la descoberta de les pintures rupestres a la Serra de la Pietat, al costat de l'Ermida.

Descobertes per Joan Ruiz, recordo quan Josep Maria Querol va vindre a casa meua (a Ulldacona, aprofitant un dels meus viatges, ja que jo per aquells temps feia ja uns pocs anys que vivia a Barcelona) a dir-me que un dels membres del grup de muntanya, havia trobat a una coveta de l'Ermida unes taques vermelles i que mirat millor, semblava que hi havien figures

dibuixades (aquesta petita cavitat seria després l'Abric V de les pintures rupestres d'Ulldacona), la descoberta estava feta i les pintures passaven a formar part del patrimoni cultural de la vila, potser com a manifestació més antiga de l'activitat de l'home per aquells llocs.

A Barcelona vaig contactar amb especialistes en art rupestre, els hi vaig explicar els fets i vam formar un grup de treball que va fer la primera exploració sistemàtica de l'entorn, descobrint-se, amb aquestes exploracions, fins a vuit abrics amb pintures. Després i durant quasi un any de treball, vam fer la primera publicació de les pintures rupestres, que tots coneixeu.

Va ser una activitat força maca, per nova per a mi i per tot lo que signifiquen les pintures rupestres, a més a més, durant les exploracions que vam dur a terme, vaig tindre la sort de descobrir lo que després seria l'Abric VIII, no us podeu imaginar l'emoció que se sent en una situació com aquesta...

Bé, es podrien explicar moltes coses d'aquells temps, coses entranyables que poc a poc configuren la personalitat de la gent, en aquest cas la meua.

Fet i fet, lo cert és que, el temps passa inexorablement i estant jo a Barcelona, poc a poc tot es va anar fonent donada la dificultat, fruit de la distància, de mantenir-me en actiu a Ulldacona tot i que, esporàdicament, he anat tenint contactes amb els antics companys.

- Què representa per a tu, com a ulldaconenc, el Castell?

- Mira, per a mi, Ulldacona i el Castell són absolutament indistingibles, no puc concebre una Ulldacona sense Castell, ja sé que n'hi ha molts de castells, però no són els d'Ulldacona i aquest és el fet diferencial. Altres castells tenen més importància, han viscut més fets històrics però el nostre és el nostre. És una raó subjectiva, ho sé però... i per què no?

Vull dir amb tot això que el Castell forma part de la mateixa essència del poble, no oblidem que la ubicació actual del poble no és la primitiva, ja que inicialment, l'antiga Ulldacona estava al Castell, per tant, objectivament, el Castell i Ulldacona han estat una mateixa cosa i no hi ha cap raó per la que no hagi de ser així ara.

D'altra banda, quin ulldaconenc no té vivències ben arrelades on hi està el Castell al mig?

Recordo que de petit hi fèiem excursions amb els mestres... era tota una festa!

Per a mi, particularment, va tindre importància en les meues aficions, ja que va ser a la cova del Castell on em vaig iniciar en l'espeleologia, cosa de marcada vàlua en la meua vida. Cada cop que anàvem a la cova, on hi feien pràctiques els espeleòlegs novells, significava també una visita al Castell, tant per a menjar-hi l'entrepà com per les ganes d'arribar-hi.

Després, també ha estat sempre visita obligada amb aquells amics de fora que no coneixen Ulldacona, sense haver visitat

el Castell no es pot dir que es conegui Ulldacona (i a tots als que hi he portat, els hi ha agradat molt).

- Futur del Castell d'Ulldacona, una vegada restaurat?

Doncs mira, crec que aquest fet supera la meua imaginació. Hi ha tantes coses que s'hi poden fer! Estic pensant en un lloc on es pot fer teatre. Museu on es pugui guardar lo més representatiu de la història i cultura del poble. Queda tant per fer, encara, per a recuperar la prehistòria tancada en aquelles muralles...! Camps de treball a l'estiu, com ja se n'hi ha fet. Aplecs. Recitals. Etc., etc. Es podria convertir gairebé en el centre de la vida cultural del poble.

Ara bé, tot i que em preguntes pel futur, permet-me que et digue que crec que hi ha que fer l'esforç d'apropar el present cap a aquest futur, és a dir, que hi ha moltes coses que es poden fer ara, encara que no estigui restaurat (especialment les excavacions arqueològiques), de manera que el Castell es vagi integrant cada dia més en la vida del poble.

L'únic que hi cal, és tindre-hi un accés en condicions adequades, crec que és lo prioritari.

- Què penses de la iniciativa de fer la diada del Castell?

- Evidentment, crec que és una iniciativa esplèndida per a apropar-nos a la realitat del Castell i que entronca plenament amb lo que t'acabo de dir: El gaudiment del Castell tal com és, tal i com està, mitjançant un aplec entranyable d'amics i Ulldaconencs que, a part de fruit del dia i de les activitats que s'hi fan, són conscients de la importància d'aquesta comunió Castell-Ulldacona.

Es és sí mateix un fet integrador de la gent del poble al que tots hi tenim que col·laborar, si més no, participant-hi.

- Què en penses del càrrec de Comandador?

- Penso que el nomenament d'un Comandador del Castell és una idea excel·lent, ja que a les coses hi ha que vestir-les adequadament amb tot allò que poc a poc els hi van donant forma.

En tot el procés de recuperació del Castell, cal que s'hi faci tot allò que li doni una essència completada en sí mateix, no n'hi ha prou en que totes les entitats del poble li donin suport o que tot Ulldaconenc el recolzi, si no que a més a més hi ha que donar-li vida pròpia amb tot allò que, emanant de la pròpia importància que té el Castell, constitueixi un cos capaç de garantir-li l'èxit en tot el procés.

No hi cap dubte de que en fets com el, de nombrar un Comandador del Castell anualment, ajuda de manera positiva en el sentit que acabo d'expressar. Lo que voldria és poder ajudar jo mateix, d'una manera pràctica i efectiva en tot aquest procés. Sigui com sigui, quedo a la vostra disposició i del Castell per tot allò en lo que us pugui ser útil.

Finalment, vull expressar-vos una vegada més el meu agraïment per aquesta immereixcуда distinció de la que em feu objecte.

DIJOURS 10 DE SETEMBRE (V DIADA DEL CASTELL)

PROGRAMA:

- Concentració.

A les 9,30 del matí, a la Plaça de la Diputació.

- Sortida

Una vegada feta la concentració s'iniciarà la sortida cap al Castell d'Ulldacona.

- Arribada i Refresc.

Presa de possessió del Castell pel nou Comandador JOSEP ROMEU i CASTELL, de mans de MANEL OLLÉ i ALBIOL.

- Xerrada Col·loqui:

A càrrec de la Doctora Na MARGARIDA GENEIRA i MONELLS.

- Exposició:

Hi haurà muntada una exposició sobre la història del Castell, l'arquitectura i les troballes arqueològiques.

- Concert:

A càrrec de les Veus de l'Esplai, sota la direcció de Vicent Obiol.

- Cloenda:

Es donarà per finalitzada la "V DIADA DEL CASTELL" amb unes paraules de comiat del Comandador.

- Sortida cap a la Vila:

L'arribada està prevista al voltant de les dues de la tarda.

JOC DE TEATRE

- Ja hi som!! A l'última revista de l'any passat dèiem "cap als deu anys de Jornades de Teatre" i fèiem esment del camí a seguir cap aquesta fita que ja novament tenim aquí. Malgrat que l'interès teatral al nostre poble té una història de quaranta anys, les Jornades s'han convertit ja en un esdeveniment comarcal suficientment remarcable.

Seria bo ara fer una reflexió sobre el funcionament d'aquests deu anys de Jornades de Teatre, cadascú des del seu propi compromís personal, ja sigui com actor, tramoïsta, tècnic de llum o so, actriu, director, regidor i, per què no, com a espectador acèrrim.

Amb el teatre ja consolidat, el públic ha anat analitzant durant tots aquests anys el tipus d'espectacle que vol veure, cosa que ens obliga com a organitzadors a ser més exigents amb nos mateixos a l'hora de crear una programació estable. La diversitat d'oferta teatral que hi ha al mercat ens dona peu per oferir aquest ampli ventall de possibilitats de poder, cada any, presenciar noves tècniques i sofisticats muntatges. L'aspecte inevitable a destacar quan parlem de les Jornades és el recolzament que tenim des de les institucions co-organitzadores, l'Ajuntament d'Ulldecona i el Pla Cultural de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona.

Ara, als deu anys, ja som a punt per oferir a la tardor d'enguany una programació que reflexa ni més ni menys el teatre que es fa a Catalunya.

- Mentrestant, el Grup de Teatre CCR continua treballant per les comarques catalanes, aconseguint èxits amb "VIURE A MALIBÚ", l'estrena de l'any passat que a hores d'ara ha aconseguit ser l'obra més vegades representada dins la història del grup de teatre de l'entitat.

- D'altra banda, quasi a punt del nou muntatge "PEL DAVANT... I PEL DARRERA", de Michael Frayn que des

del dia 26 de maig s'està treballant amb intensitat. Una obra "de gran altura".

- I en preparació, de cara al 1993, la "Tercera Trobada de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya", a celebrar a Ulldecona. Des de la Federació de Teatre Amateur de la Generalitat Valenciana han accedit a la nostra proposta de participació amb grups valencians a la trobada. Una oportunitat única d'apropar les relacions entre els grups d'ambdues Comunitats.

En definitiva, feina per a tothom. I si no, al temps.

LA PREMSA D'ARA FA 10 ANYS

informes • Núm. 291 - Dijous 6 d'Octubre del 1983 - Pàg. 7

Al teatre municipal d'Ulldecona S'inicien les I Jornades de Teatre d'aficionats de les nostres terres

Ulldecona (Montsià).- El proper dissabte, dia 8, es començaran a Ulldecona les primeres "Jornades de Teatre d'Aficionats". Durant set setmanes, és a dir, fins el dia 19 de novembre, tots els dissabtes per la nit tindran lloc les actuacions a càrrec d'agrupacions teatrals del Montsià, Baix Ebre, Baix Maestrat i Lleida.

Aquestes obres es representaran al Teatre Municipal d'Ulldecona, a l'antic Orfeó Montsià, on al cap de l'any es donen cabuda a tots els actes culturals. Val a dir que més de cent nois i noies de les nostres contrades participaran d'aquestes jornades, que han estat organitzades pel Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona, comptant amb el patrocini de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament.

L'ordre d'actuació serà el següent: El dia 8 d'octubre el Grup de Teatre "La Tartana" de Paüls oferirà l'obra "La Ferida Lluminosa", de Josep M. de Sagarra, sota la direcció de Xavier Gavaldà i Planells.

El dia 15 d'octubre el Grup de Teatre "Talia" de Lleida representarà l'obra "La Paperera", d'Albert Llorens i Bosch, que serà dirigida per Josep Fonollosa.

El dia 22 d'octubre el Grup de Teatre "Torreblanquins" de Torreblanca posarà a escena les obres "Els sainets", "El que es vol és lo que es fa, de Francesc Bru, i "La culpa la tenen les dones", de Rafel Bolumar; la direcció d'aquestes estarà a càrrec de Manolo Segura.

El dia 29 d'octubre el Grup de Teatre de Sant Jaume d'Enveja representarà les següents obres: "Els sainets" i "L'Hostal de l'arengada", de Lluís Millà; "Les coses de Gomes", de Pedro Muñoz Seca; i "Masip que es casà amb una dona braua", de l'infant Juan Manuel, totes elles sota la direcció de Marta Manzanares.

El dia 5 de novembre el "Grup Escènic del Patronat" de Tortosa,

escenificarà l'obra "Nora o la casa de les nines" d'Ibsen, traducció al català de J. Maria Jordà, que estarà dirigida per Josep M. Ribes Herrero.

El dia 12 de novembre: el Grup de Teatre de La Sénia oferirà l'obra "Engañala constante, ya no es delito", d'Alfonso Paso y Valentin de Pedro, sota la direcció de V. Domingo Segura i Roca.

El dia 19 de novembre es celebrarà la cloenda de les primeres "Jornades de Teatre", amb l'actuació de la "Secció de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona", que representarà l'obra "La Fortuna de Silvia", de Josep M. de Sagarra, que serà dirigida per Pere Sans i Arasa.

Després d'aquesta última actuació del dia 19 de novembre, l'Ajuntament d'Ulldecona lliurarà a tots els grups una placa commemorativa.

JAUME COLL
Corresponsal

LA PREMSA D'ARA FA 10 ANYS

COMARCAS Diario Español Martes, 22 de Noviembre de 1983

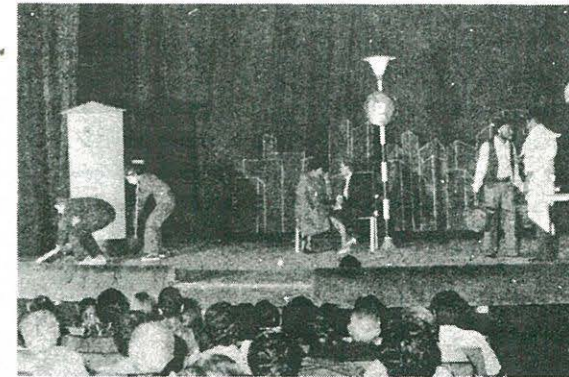
ULLDECONA

Cloenda de les «Primeres Jornades de Teatre»

Amb l'obra «La Fortuna de Silvia», d'en Josep M. de Sagarra, es varen posar cloenda el passat dissabte dia 19 a les «Primeres Jornades de Teatre d'aficionats» que des de el dia 8 d'octubre s'han anat desenvolupant a Ulldecona.

Continuïtat amb aquests intercanvis culturals, gran acert per part del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona, junt a una manca d'ajuts econòmics, han estat les conclusions que el dissabte la nit ens varen donar els set grups participants, després que per part de l'ajuntament s'els entregués una placa commemorativa, donant així encetada a aquesta primera trobada a les terres de l'Ebre. Tres mil cinc-cents persones han assistit a les Jornades de Teatre a Ulldecona en el decurs d'aquestes set setmanes. La vila del Montsià i per suposat, el teatre, són dues coses que han estat unides des de molt temps, no tan sols en el valor cultural que això representa, sinó el de pugué gaudir d'un local acondicionat per representar aquest tipus d'obres.

El Centre Cultural pionera d'aquesta faceta, junt amb altres, a contribuït a enriquir l'iniciativa que ha estat respaldada per la comissió de Cultura de l'Ajuntament d'Ulldecona. El president d'aquesta comissió, Jaume Antich, en el decurs de la cloenda va manifestar el donar suport a aquest tipus d'iniciatives, a més a més que aquesta experiència ha servit pe a que altres pobles han estat presents a les velades de teatre. Sense cap intenció de polemitzar-va dir a aquesta corresponsalia- que a Ulldecona és la primera població que li correspond el títol de ésser els «primers» en quant a l'iniciativa, ja que Tortosa en el seu circle, les va enllobar amb el de I Mostra de

Grup Talia de Lleida representant l'obra «La Paperera»

Teatre a les Terres de l'Ebre, a càrrec de grups de fora, i a nivell local es fa La Passió, Els Pastorets, etc. Com en dit, a l'acte de la cloenda de les Jornades de Teatre i van assistir-hi tots els grups, junt a un nombrós públic i l'experiència ha demostrat una vegada més l'empenta que el teatre té a Ulldecona com a cosa arrelada que servirà per l'any vinent donar-li continuïtat.

El proper dissabte dia 26 aquest grup de teatre del Centre Cultural d'Ulldecona actuarà a Tortosa al local del Patronat, dins la Mostra de Teatre, amb l'obra d'en Santiago Rusiñol, «L'Auca del senyor Esteve», i el diumenge dia 27, a Jesús, amb «La Fortuna de Silvia», al local del Casal Jesusenc.

Text y foto: COLLAR

TARDOR '92

X JORNADAS DE TEATRE D'ULLDECONA

Us esperem!!

*ESTUDI
*REPORTATGE
*FOTO INDUSTRIAL
*GRAFISME

ULLDECONA
MAJOR, 80
Tel. 72 00 57

CAJA DE MADRID
CAIXA D'ESTALVIS

EL TEATRE NO PROFESSIONAL ES PLANTEJA EL SEU FUTUR

Una vintena de grups de teatre no professionals i pre-professionals de Catalunya han celebrat a Valls una jornada de treballs coincidint amb el Cinquè Festival de Teatre d'Art de Catalunya d'aquella ciutat.

Com enfocar el futur del teatre de base i com cercar solucions a mig termini per tal de poder continuar fent allò que ens agrada, van ser algunes de les qüestions tractades al Seminari, quant sembla ésser que s'apropa de cara als propers anys una desinversió dintre del sector cultural en aquest país.

Convocats per FUSIC (Fundació, Societat i Cultura) aquest primer Seminari va reunir a l'Institut d'Estudis Vallencs a tots aquells grups que s'han plantejat el teatre amb rigors professionals. D'entre les conclusions del mateix cal assenyalar la creació d'uns circuits per Catalunya que permetin oferir una oferta d'espectacles amb dignitat i a una xarxa de locals on es pugui actuar amb garanties tècniques suficients.

El Seminari, inaugurat pel regidor de Cultura de l'Ajuntament de Valls, Ventura Camps, va comptar amb la presència de Joan

LLuís Bozzo, director de la Companyia Dagoll Dagom que durant la seva intervenció es va referir a la rendibilitat social del teatre i el seu futur.

D'altra banda, el director de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga, Frederic Roda, present també a la convocatòria, va explicar als assistents com s'utilitza la Fira de Tàrraga com aparador privilegiat de cara a promocionar a un ampli sector de gent de teatre no professional que no es conforma amb una acció local.

Una taula rodona amb opinions prou diferents d'entre els grups de teatre va cloure aquesta jornada, que ha tingut com a objecte analitzar la realitat teatral a casa nostra. Un col·loqui plural que va ésser conduït per Eduard Miralles, cap d'Estudis del CERC de la Diputació de Barcelona, per Josep Rafecas, President de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya i per Víctor Cucurull, director del Pla d'Acció Cultural de l'Associació del Personal de la Caixa.

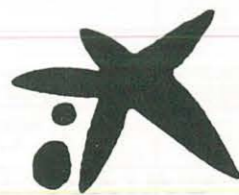
Per a Frederic Roda la definició "d'aficionat" és una connotació despectiva, segons ell s'ha de parlar de "teatre de base" dins del món no professional.

Joan Lluís Bozzo amb els representants del G.T. del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona

Els grups de teatre no professionals més representatius de Catalunya van assistir al Seminari de Valls, el "capital humà" és sens dubte l'aspecte fonamental per mantenir les tradicions, fer programacions, descobrir futurs professionals...

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

VIATGE A BARCELONA

El passat 27 de juny el CCR va organitzar un viatge a Barcelona per a tots els socis de l'entitat per a veure l'últim muntatge de la companyia Dagoll Dagom titulat "Flor de Nit"

Vam sortir pel matí de la plaça de l'Església i a l'arribar a Barcelona, sobre les 12 del migdia, vam donar un tomb per Montjuïc a veure les instal·lacions olímpiques. Després l'autocar ens va deixar a la Plaça Catalunya i cadascú va disposar d'un temps de lleure per aprofitar aquest viatge fins les 10 de la nit que vam fer cap al teatre per veure "Flor de Nit".

De l'obra hem de dir que és un gran espectacle musical, molt ben presentat i entretengut. L'obra es situa abans de la Guerra Civil espanyola. Ens va agradar molt. Hem de destacar que vam poder conversar una estona amb Carlos Gramaje Reynals, actor principal de l'obra i conegut de Joan Martínez que va ser qui ens el va presentar. Desitgem que aquest viatge es repeteixi l'any que ve!!!

Dedicatòria de Carlos Gramaje a la nostra Entitat

AVÍS ALS SOCIS

La Junta del CCR informa als socis que estiguin interessats en que els seus fills s'ortiguin en alguna de les dos carrosses que fa aquesta entitat, que passin per Major 110 i se'ls informará del vestit que han de portar.

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
TELEX
TELEFAX
SISTEMES DE DICTAT, etc.

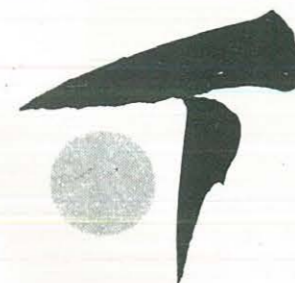

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT
DE
PHILIPS INFORMATICA Y COMUNICACIONES, S.A.

Major, 124
Teléfono (977) 72 04 39
43550 ULLDECONA
(Tarragona)

PHILIPS

Caixa Tarragona

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
I DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

DIRECTOR:
Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:
Jaume Coll Arnau
Francesc Itarte Vericat
Joan J. Roca Labernia
Anabel Folch Millán
Josep Castell Puñet
Marisé Pla Bel
Josep Mª Alzamora Sanz
Ferran Grau Verge

DIBUIXOS
Joan Riba Costes

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.

Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita: Centre Cultural i Recreatiu
d'Ulldecona.
CIF G-43.103.332
Major, 147, 1r.
Apartat de Correus 52
Tel. 72 03 37
43550 ULLDECONA

Dep.Leg.: T-1227-1982

Víctor, Taller Gràfic
la Sénia